

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci

žalobce: **Ing. Z. H.**, nar. X
bytem X
zastoupen Mgr. Václavem Červeným, advokátem
se sídlem Vodičkova 20, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Městský úřad Nové Město nad Metují**
náměstí Republiky 6, 549 01 Nové Město nad Metují

v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 21. listopadu 2016, č. j. NMNM/668/2016/ODSH/KubP/54, a ze dne 5. prosince 2016, č. j. NMNM/668/2016/ODSH/KubP/57,

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 11. 2016, č. j. NMNM/668/2016/ODSH/KubP/54, a rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 12. 2016, č. j. NMNM/668/2016/ODSH/KubP/57, se zrušují a věc se žalovanému vrací k dalšímu řízení.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Předně třeba konstatovat, že žalobce napadl žalobou ze dne 14. 12. 2016 celkem 3 správní rozhodnutí, a to Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 19. 10. 2016,

č. j. KUKHK-32058/DS/2016-3-Ma, o odvolání proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 7. 2016, č. j. NMNM/668/2016/ODSH/KubP/37, jímž bylo nařízeno odstranění překážek z veřejně přístupné účelové komunikace v kat. území X (dále jen „*rozhodnutí o odstranění*“), rozhodnutí Městského úřadu Nové Město nad Metují ze dne 21. 11. 2016, č. j. NMNM/668/2016/ODSH/KubP/54, jímž byla nařízena exekuce tohoto rozhodnutí o odstranění a rozhodnutí Městského úřadu Nové Město nad Metují ze dne 5. 12. 2016, č. j. NMNM/668/2016/ODSH/KubP/57, jímž bylo rozhodnuto o námitkách žalobce proti exekučnímu příkazu ze dne 21. 11. 2016, č. j. NMNM/668/2016/ODSH/KubP/54. Žalobce tak jednou žalobou napadl nejen rozhodnutí ve věci samé, ale i rozhodnutí vydaná v následujícím řízení exekučním Městským úřadem Nové Město nad Metují. Protože žaloba směřovala proti různým orgánům veřejné správy – odlišným žalovaným, krajský soud před projednáním žaloby proti rozhodnutí o odstranění vyloučil z důvodu vhodnosti usnesením podle § 39 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „*s.ř.s.*“), žaloby proti rozhodnutím Městského úřadu Nové Město nad Metují ze dne 21. 11. 2016, č. j. NMNM/668/2016/ODSH/KubP/54, a proti rozhodnutí Městského úřadu Nové Město nad Metují ze dne 5. 12. 2016, č. j. NMNM/668/2016/ODSH/KubP/57, k samostatnému projednání. Předmětem daného přezkumného řízení a tohoto rozsudku jsou pak právě vpředu uvedená rozhodnutí vydaná Městským úřadem Nové Město nad Metují v exekučním řízení.

I. Obsah žaloby

2. Žalobce nejdříve konstatoval, že všechna rozhodnutí spolu skutkově souvisejí (rozhodnutí o odstranění a rozhodnutí vydaná v rámci exekučního řízení). Vyjádřil přesvědčení, že žalovaná rozhodnutí trpí takovými vadami, které je činí zjevně vnitřně rozpornými, resp. neuskutečnitelnými, takže je namístě vyslovit jejich nicotnost. Namítal, že správní orgán nařídil odstranění pevných překážek umístěných jen na pozemku parc. č. X, přestože podle nákresu jím vyhotoveného se některé z nich nacházejí mimo tento pozemek. Podle žalobce je tak výrok rozhodnutí o odstranění od samého počátku nesprávný, a proto i nevykonatelný. Žalobce dodal, že se pokusil správnímu orgánu dobrovolně vyhovět, když odstranil údajné pevné překážky umístěné na pozemku parc. č. X. Vzdor tomu mu však byl žalovaným následně doručen exekuční příkaz č. j. NMNM/668/2016/ODSH/KubP/54). V něm se podává, že žalobce splnil povinnost uloženou mu rozhodnutím o odstranění jen částečně (myšleno ohledně překážek na parc. č. X), a vzhledem k tomu přistoupil žalovaný k exekuci. Proto také žalobce podal proti exekučnímu příkazu námitky a návrh na zastavení exekuce. Poukazoval v něm na skutečnost, že povinnost stanovenou v exekučním příkazu splnil, když údajné překážky z parc. č. X odstranil a že kovové sloupky č. 1 a č. 7 podle přílohy exekučního příkazu se na uvedeném pozemku nenacházejí. Žalovaný těmito námitkám nevyhověl (viz rozhodnutí ze dne 5. 12. 2016, č. j. NMNM/668/2016/ODSH/KubP/57), ačkoliv sám připustil, že „*kovové sloupky č. 1 a č. 7 a betonové a kamenné kvádry u sloupku č. 1 (mezi mezníkem č. 1 a č. 2) a sloupku č. 7 (u mezníku č. 91-22), jejichž odstranění se nařizuje vydaným exekučním příkazem, se nenacházejí na pozemku p. p. č. X v k. ú. X*“. Dle názoru žalovaného mělo být dostačující, že jsou zakresleny na situaci, která je citována ve výroku rozhodnutí o odstranění a je jeho přílohou a rovněž, že „*v celém průběhu správního řízení byly všechny předmětné*

kovové sloupky a betonové a kamenné kvádry vymezeny, resp. identifikovány v kontextu zpracované situace, tudíž jejich umístění bylo vždy zřejmé a nezpochybnitelné“. Z uvedeného žalovaný dovodil, že „... umístění je tedy zřejmé a nezpochybnitelné, i když ve výroku rozhodnutí je uveden pouze pozemek p. p. č. X v k. ú. X“.

3. S tímto závěrem se žalobce neztotožňuje. Podle něho měla být stanovená povinnost přesně specifikována ve výroku rozhodnutí o odstranění, aby z něho bylo zřejmé, co má vůbec jako povinný činit. Bylo by podle něho v rozporu se základními zásadami správního řízení, mimo jiné v rozporu s principem právní jistoty a určitosti rozhodování, kdyby měl účastník řízení nad rámec výroku rozhodnutí posuzovat či si domýšlet, zda v průběhu řízení náhodou správní orgán neměl na mysli uložit mu ještě další povinnosti nad rámec toho, co uvedl ve výroku rozhodnutí. Navíc byla posuzována v daném případě jen otázka, zda veřejně přístupná účelová komunikace vede či nevede po pozemku parc. č. X, nikoliv po dalších pozemcích ve vlastnictví žalobce. Ve vztahu k nim však o existenci veřejně přístupné účelové komunikace rozhodováno nebylo, přesto je žalovaný za takovou měl. Podle žalobce ale žalovaný nemohl v rámci exekučního řízení hojit vady výroku rozhodnutí o odstranění, jichž se dopustil v rámci nalézacího řízení, natož aby ještě takový vadný výrok ospravedlňoval tím, že účastníkovi měla být věc jasná, když se o této chybě vědělo po celou dobu řízení.
4. Vzhledem k uvedenému měl žalobce výše specifikovaná rozhodnutí za nezákonná a nicotná, a proto je navrhoval zrušit.

II.

Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný se vyjádřil k žalobě velmi stručně, a to podáním ze dne 21. 2. 2018. Pouze v něm totiž uvedl, že se z jeho strany jednalo o postup souladný se zákonem, když exekuční řízení bylo vedeno s ohledem na existující pravomocné a vykonatelné rozhodnutí. Zároveň vyjádřil přesvědčení, že vypořádání námitek bylo provedeno řádně a v souladu se správním řádem. Vyjádřil taktéž domněnku, že z důvodu zrušení exekučního titulu (rozhodnutí o odstranění) budou soudem zrušena i žalovaná rozhodnutí. Ohledně nákladů řízení zastal názor, že by žalobci neměly být přiznány, neboť mu v tomto přezkumném řízení „žádné důvodně vynaložené samostatné náklady“ nevznikly.

III.

Skutkový stav a právní závěry krajského soudu

6. Krajský soud přezkoumal napadená rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního s.ř.s., a to bez nařízení jednání, neboť je zrušil dle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. (o tom ještě dále). Dospěl přitom k následujícím zjištěním a právním závěrům.
7. Rozhodnutím o odstranění bylo žalobci nařízeno odstranit 7 ks pevných překážek (kovových sloupků) a 52 ks kamenných a betonových kvádrů umístěných v levé koleji veřejně přístupné účelové komunikace na p. p. č. X v kat. území X, vedoucí směrem severovýchodním od části obce X, v úseku dlouhém 40,00 bm. Poté, co nabylo toto rozhodnutí o odstranění právní moci a vykonatelnosti a povinný z něho nesplnil podle žalovaného zcela mu uloženou povinnost k odstranění nepovolených překážek z veřejně

přístupné komunikace (viz odkaz žalovaného na exekuční výzvu ze dne 7. 11. 2016, č. j. NMNM/668/2016/ODSH/KubP/51), přistoupil žalovaný k jejímu vymožení exekucí provedenou náhradním výkonem. Její průběh netřeba dále rozvádět (exekuční výzva ze dne 7. 11. 2016, exekuční příkaz ze dne 21. 11. 2016, č. j. NMNM/668/2016/ODSH/KubP/54, rozhodnutí o námitkách ze dne 5. 12. 2016, č. j. NMNM/668/2016/ODSH/KubP/57), neboť v následném soudním přezkumném řízení byl její exekuční titul (rozhodnutí o odstranění) zrušen a věc byla vrácena Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje k dalšímu řízení. Stalo se tak rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. 1. 2018, č. j. 30A 169/2016-104, který nabyl právní moci dne 5. 2. 2018.

8. Žalobce předně namítal, že jsou žalovaná rozhodnutí nicotná, přičemž tuto jejich nicotnost spojoval fakticky s nedostatečně zjištěným skutkovým stavem věci ohledně umístění kovových sloupků, když ty jsou nejen na parc, č. X. Tato námitka není oprávněná.
9. Nicotnost správního rozhodnutí je upravena v § 77 správního řádu, ve znění účinném ke dni vydání napadených rozhodnutí, takto:
 - (1) *Nicotné je rozhodnutí, k jehož vydání nebyl správní orgán vůbec věcně příslušný; to neplatí, pokud je vydal správní orgán nadřízený věcně příslušnému správnímu orgánu. Nicotnost z tohoto důvodu zjišťuje a rozhodnutím prolašuje správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který nicotné rozhodnutí vydal.*
 - (2) *Nicotné je dále rozhodnutí, které trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu. Nicotnost z těchto důvodů vyslovuje soud podle soudního řádu správního.*
10. Žádný z uvedených důvodů možné nicotnosti správního rozhodnutí, použitelný na daný případ, krajský soud neshledal. Odstranění překážek bylo nařízeno zcela jednoznačně z parc. č. X, takže pro tento výrok je nerozhodné, že se dva ze sloupků, tvořících překážky, nacházely na jiných pozemcích. Takový nedostatek by bylo možno ostatně z hlediska komplexnosti řešení dané věci odstranit i následně – dodatečně. Vady výroku, k nimž žaloba směřuje, jsou však vadami nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci, tedy zákonnosti vydaného rozhodnutí z pohledu správního řádu (viz zejména požadavky na rozhodnutí dle jeho § 68 odst. 2), nikoliv nicotnosti.
11. Zcela jinou relevanci má však žalobní námitka, že žalovaný vydal exekuční příkaz vzdor tomu, že žalobce překážky z parc. č. X dobrovolně odstranil ještě před nařízením exekuce. Tato skutečnost je potvrzena žalovaným i v jeho Úředním záznamu ze dne 15. 11. 2016 a za tohoto stavu neměl žalovaný nařizovat exekuci vydáním exekučního příkazu ze dne 21. 11. 2016. A pokud jej již vydal, byl zde prostor pro zastavení exekuce podle § 115 písm. a) správního řádu. Podle tohoto ustanovení totiž „*Exekuční správní orgán prováděnou exekuci na žádost nebo z moci úřední usnesením, proti kterému se nelze odvolat, zastaví, jestliže po nařízení exekuce povinnost zanikla.*“
12. Vzniklý stav byl nepochybně zapříčiněn vadami rozhodnutí o odstranění, a to včetně situace, která měla tvořit jeho přílohu. Již k ní totiž nadepsaný krajský soud v rozsudku ze dne 23. 1. 2018, č. j. 30A 169/2016-104, jímž bylo rozhodnuto o žalobě proti

rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 19. 10. 2016, č. j. KUKHK-32058/DS/2016-3-Ma (o odstranění), uvedl následující:

„Jinak ovšem třeba konstatovat, že jeho výrok si žádal být mnohem přesnější; zvláště mu je třeba vytknout, že odkazuje na „Situaci od mezníku 1 po mezník 91-22“, aniž by ji specifikoval názvem, uvedením osoby, která ji zpracovala, dnem jejího zhotovení či zakázkovým číslem, přičemž tato Situace nebyla jasně konstituována jako součást výroku. Tou se rozhodně nemohla stát ani tím, že je jako anonymní příloha uvedena na samém konci rozhodnutí za razítkem a podpisem oprávněné osoby. Tedy na místě, které již nemá pro rozhodnutí žádnou právní relevanci. V době vydání rozhodnutí o odstranění překážek umístěných podle jeho výroku v levé koleji krom toho již žádná taková „kolej“ na parc. č. X nebyla, neboť půda již byla dávno rozorána, což bylo silničnímu správnímu úřadu známo.“

13. Jinými slovy a krátce řečeno, žalobci byla uložena rozhodnutím o odstranění povinnost odstranit překážky pouze z parc. č. X, nikoliv překážky nacházející se na dalších pozemcích dle zmíněné situace, takže pokud je žalobce sám odstranil z uvedeného pozemku, nebyl důvod k vedení exekučního řízení proti němu za účelem vymození povinnosti stanovené v rozhodnutí o odstranění. K zániku povinnosti žalobce došlo jejím dobrovolným splněním. Jedná se o závažné procesní pochybení, které mělo za následek vydání nezákonného rozhodnutí – exekučního příkazu, přičemž stejnou vadou zákonitě trpí i na něj navazující rozhodnutí o námitkách proti němu, když exekuční příkaz neměl být vůbec vydán. Vzhledem k tomu krajskému soudu nezbylo, než obě žalobou napadená rozhodnutí ve výroku I. tohoto rozsudku podle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. zrušit a věc žalovanému vrátit v souladu s § 78 odst. 4 s.ř.s. k dalšímu řízení. V něm bude žalovaný vázán právními názory uvedenými v tomto rozsudku (viz § 78 odst. 5 s.ř.s.).
14. Obiter dictum krajský soud uvádí, že ve výše uvedeném případě došlo k zániku povinnosti, k jejímuž vynucení byla exekuce nařízena, jejím dobrovolným splněním. V přezkoumávané věci ale existuje i další skutečnost, pro kterou by bylo možno žalovaná rozhodnutí zrušit. Zrušením rozhodnutí o odstranění rozsudkem nadepsaného krajského soudu (viz výše) totiž zanikl daný exekuční titul, tedy základní předpoklad toho, aby exekuce nejen mohla být zahájena, ale aby v ní mohlo být i případně pokračováno. Jinými slovy, exekuční příkaz je rozhodnutí, které samo o sobě, bez exekučního titulu, v dané věci pak rozhodnutí o odstranění, existovat nemůže. Tomuto stavu koresponduje § 115 písm. b) správního řádu, podle něhož exekuční správní orgán prováděnou exekuci zastaví, jestliže po jejím nařízení byl zrušen exekuční titul, který je podkladem pro exekuci. K tomu v přezkoumávané věci došlo.

IV.

Náklady řízení

15. nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 7 s.ř.s. ve výroku II., podle něhož, jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může soud výjimečně rozhodnout, že se náhrada nákladů účastníkům zcela nebo zčásti nepřiznává. Při posuzování této otázky vycházel krajský soud ze skutečnosti, že žaloba proti napadeným rozhodnutím, navazujícím na rozhodnutí ve věci a navíc věcně spojeným, je svým rozsahem a především odbornou náročností na její vyhotovení naprosto jednoduchá. Nevyžadující ze strany zástupce žalobce úsilí, které by bylo alespoň v převážné míře srovnatelné s nároky na vyhotovení běžné správní žaloby. Plně ji totiž odůvodňuje již samotná

existence exekučního titulu. Koresponduje tomu ostatně i skutečnost, že z původně společné žaloby o 87 bodech, byly věnovány čistě exekučnímu řízení jen body 22 až 29, z toho ve čtyřech z nich jen v rozsahu jedné věty a dohromady na jedné stránce. A pokud jde o důvody nicotnosti žalovaných rozhodnutí, nebyly shledány důvodnými a argumentace v nich byla společná pro přezkumné řízení o žalobě proti rozhodnutí o odstranění. V něm byl žalobce úspěšný a náhrada nákladů řízení mu byla přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové dne 27. února 2018

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu